

Som udgangspunkt kan støttemodtagere under 20 år i ungdomsuddannelser kun få støtte efter satsen for hjemmeboende, uanset om de er hjemmeboende eller udeboende. Udeboende støttemodtagere kan dog få stipendium med satsen for udeboende, hvis ganske særlige forhold hos støttemodtageren eller forældrene er tilstede for eksempel, at støttemodtageren har et barn, eller der er særlige forhold i hjemmet.

Det er uddannelsesinstitutionerne, der foretager vurderingen af, om forudsætningerne for at få udeboendesatsen er til stede.

Efter en individuel kontrol på uddannelsesstedet fik ca. 17.700 udeboende støttemodtagere tildelt støtte efter udeboendesatsen og ca. 3.000 udeboende støttemodtagere fik støtte efter hjemmeboendesatsen i 2000.

Udgifterne til uddannelsesstedernes kontrol af støttemodtagernes bopælsstatus anslås at være beskedne målt pr. uddannelsesinstitution.

En kontrol op imod andre offentlige registre for de øvrige udeboende støttemodtagere er i sig selv ikke tilstrækkelig, og det analyseres derfor for øjeblikket, hvordan en eventuel kontrol kan tilrettelægges, uden at det vil indebære meget store administrative ressourcer.

Spørgsmål 26:

»Hvor meget ville staten få igen i øgede skatter, såfremt hjemmeboende studerende fik samme ydelse som udeboende?«

Svar:

Såfremt alle hjemmeboende støttemodtagere fik støtte efter udeboendesatsen ville merudgiften til stipendier udgøre knap 1,2 mia. kr. pr. år.

SU-styrelsen skønner, at hjemmeboende støttemodtagere i gennemsnit har en erhvervsindkomst på 25.000 kr. om året. En støttemodtager, der får SU som hjemmeboende hele året samt har en indkomst på 25.000 kr. ved erhvervsarbejde, vil i 2002 betale ca. 7.500 kr. i skat. Det tilsvarende beløb for en støttemodtager, der får SU som udeboende, er godt 17.000 kr. ved uændret erhvervsindkomst.

Såfremt hjemmeboende støttemodtagere blev tildelt samme stipendium som udeboende, ville den hjemmeboende skulle betale godt 9.500 kr. mere i skat ved uændret erhvervsindkomst.

En forhøjelse af hjemmeboendes satsen fra 2.103 kr. til 4.231 kr. indebærer formentlig en forøgelse af skatteindtægterne i størrelsesordenen 440-460 mio. kr. årligt.

Spørgsmål 27:

»Hvor mange studerende vurderes at ville blive boende hjemme, såfremt hjemmeboende studerende fik samme ydelse som udeboende, og hvad ville dette betyde for manglen på ungdomsboliger, og hvor meget ville staten kunne spare?«

Svar:

Hvilken adfærdsmæssig effekt, det vil have for hjemmeboende støttemodtagere, hvis de fik samme stipendiesats som udeboende, er meget vanskeligt at udtale sig om, da man kan forestille sig nogle modsatrettede adfærdsmønstre. For eksempel

- at nogle støttemodtagere vil finde det mere økonomisk attraktivt at bo hjemme.
- at flere støttemodtagere vil have råd til en lang transport, og derfor vælger at forblive hjemmeboende. Befordringsrabatornningen dækker dog en del af dette udgiftsbehov.
- at en del unge i ungdomsuddannelserne får økonomisk mulighed for at blive udeboende.

Det er vanskeligt at vurdere, om netto-effekten vil blive flere eller færre udeboende. Det afhænger blandt andet af, hvor vigtigt det er for de unge at blive udeboende, og i hvilken udstrækning en stigende indkomst kan få dem til at blive boende hjemme længere. Det er derfor ikke muligt at estimere, om effekten vil medføre mindre pres på ungdomsboliger.

Ud fra oplysninger fra By- og Boligministeriet om ventelisternes omfang til ungdomsboliger i universitetsbyerne, vurderer SU-styrelsen dog, at en eventuel effekt vil være yderst marginal.